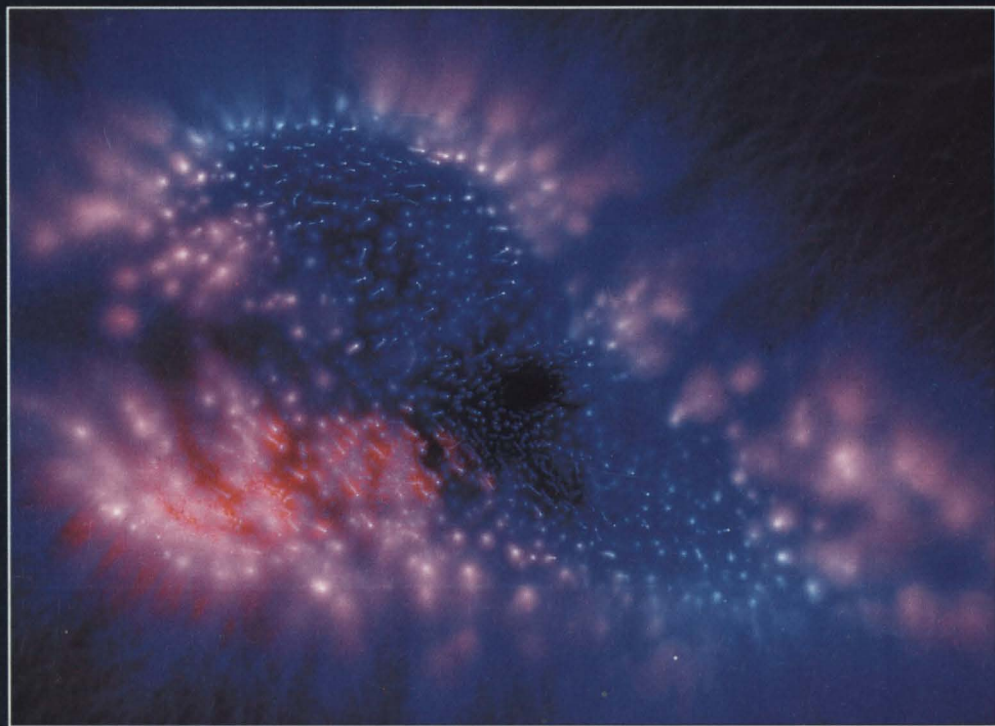

UFO

INFORMATION

2-1988
UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och
ökad kunskap om UFO-fenomen.
Utk. med 4 nr/år.

Prenumerationsåret på UFO-Information
är 1 jan.-31 dec.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Kjell Thörnlund. Tel. 013-17 17 90

Övriga medarbetare:
Sören Andersson, Ronny Thunér,
Håkan Gustafsson och Kristina Finér.

Redaktionens besöksadress:
Danmarksgatan 4B
Linköping
Tel. 013-17 17 90

UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro: 483 64 25-1

UFO-Information kostar 100:- helår.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga
TECKNARE och ÖVERSÄTTARE
för översättning av engelska, franska
och spanska texter.

Vi vill också gärna knyta kontakter med
UFO-intresserade som kan hjälpa till
att på sina hemorter följa upp och
bearbeta aktuella UFO-fall.

För närmare upplysningar ring (kvällstid)
eller skriv till, UFO-Information,
Box 9109, 580 09 Linköping.

UFO-INFORMATION utkommer oregelbundet
med 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt
arbete med tidskriften är oavlönat.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar
och diskussionsinlägg mottages
tacksamt.

För att underlätta den redaktionella
bearbetningen bör manuskripten skrivas
med största möjliga radavstånd på
skrivmaskin. Var god observera att
manus endast skrivs på bladets ena
sida!

För artiklarna svarar författarna.
Artiklar och övrigt material ur denna
tidskrift får återges helt eller delvis
endast efter tillstånd av ansvarig ut-
givare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också
att våra läsare hör av sig med tips om
inträffade händelser av UFO-karaktär
— det kan vara något Ni läst om i res-
pektive lokalpress på Er egen hemort
eller hört någon berätta. Hjälpa oss
också samtidigt att lätt få kontakt med
eventuella vittnen till UFO-observationer
genom att tex notera telefon-
nummer eller postadress i breven till
oss.

Överlevnadskonsten

Hej igen! Nu när sommaren kommer och livslusten
återvänder till Sveriges natur, känner man hur viljan
för överlevnad och fortplantning sjunker i kropp och
själ. I detta ögonblick kan jag inte låta bli att
fråga mej hur andra civilisationer har det med dessa
känslor. Har de samma längtan efter överlevnad?
Har de en eller flera solar? Hur påverkas livet av
tex. två solar? Får de fler känslor? Sommar och
Vinter? Hur påverkas naturen? Blir de äldre? osv.

Frågorna hopar sig. Man vill veta. Detta föder en
längtan ut till andra världar. Är det männen en
naturlig utveckling att tänka på det viset? Frågor
skall besvaras säger vetenskapen. Svaren ger oss
ett vetenskapligt framåtskridande och människo-
släktet utvecklas. Vetenskapen ger oss en större
chans till överlevnad, om vi brukar vår kunskap
rätt vill säga.

Alla är väl på det klara med att solen en gång
skall slockna. Då måste vi flytta om vi skall
överleva. Nu slocknar väl solen inte direkt men vår
teknologi behöver vara färdigutvecklad och testad
så att en evakuering är möjlig. Det går givetvis inte
att flytta till en närbelägen planet utan vi måste
till en stjärna som har likheter med vår
moderstjärna solen. Detta är ett enormt kliv.

Tyvärr finns det vissa religiösa kretsar som inte
förstår att solen skall slockna och därmed
motverkar den naturliga längtan hos en del
individer. Kanske vi från början kom från en
avlägsen sol som snart skulle dö ut. Vem vet?

Så länge nyfikenheten driver oss framåt finns det
hopp för människan. Bara nu inte någon sätter en
bomb för mycket.

Kjell Thörnlund

Trevlig sommar Red.

Spanska bilister jagades i fem timmar

En av Flying Saucer Reviews spanska konsulter/korrespondenter, Sr. Juan Plana Crivillén (som själv bor i Sabadella, strax utanför staden Barcelona i Catalunya) har sänt oss detaljer i ett anmärkningsvärt, aktuellt fall som han undersökt och som rapporterats utförligt i **CLAXON**, Sabadellas ortstidning, i dess utgåva för den 8-14 december 1986. I sin artikel använde sig denna tidning av en rapport om händelsen som sammanställt av Josep Guijarro, utgivare av den spanska tidskriften **MUNDO MISTERIOSO**.

Episoden daterar från en fredag i augusti 1980. Familjen det gäller är invånare i Terrassa, en annan liten stad, som ligger något söder om Sabadella, vilken omnämnts i ett flertal viktiga UFO-redogörelser under de senaste åren, speciellt då den som omhandlar det enorma UFO som iakttogs över området i november 1985 och som rapporterades av Sr Crivillén i FSR 32/1.

Familjen hade varit bortresta på semester, under vilken tid de vistats hos vänner i Ciudad Real, i syd-mellersta Spanien nedanför Madrid. Juan ---, 35 år, anställd som förman på ett företag i Sabadella, satt vid ratten i sin **Morris 1100**. Hans fru Maria-Dolors, 37 år, satt och sov i passagerarsätet bredvid honom, medan deras två döttrar satt tillsammans med sin mormor i baksätet. Klockan var runt midnatt. De färdades norrut på kustvägen **N-340** och hade passerat genom Valencia (39°27' N., 0°23' W.), då Juan fick syn på ett starkt vitt föremål som han tog för att vara en kvicksilver-

lampa på en mast i närheten. När de hade kört ytterligare några kilometer, verkade ljuset ha intagit ett läge rakt ovanför bakrutans övre vänstra hörn. Juan började bli orolig och hans hustru vaknade. Hon menade att tingesten måste vara ett UFO, men Juan envisades med att gå igenom en serie rationalistiska förklaringar, varpå han slutligen sade: **"Nå,...om det nu var ett UFO...så har jag hört att de ändrar färg!"**

Det förvandlades omedelbart till ett tjockt moln, varpå det krympte i storlek och antog en mycket bly-blåaktig nyans. Det genomgick denna serie förändringar fyra eller fem ggr.

Det var en mycket klar natt, himlen var full med stjärnor och temperaturen var ca 20°C. Månen befann sig till höger om vittnena.

Härnäst började UFOt skyttla från den ena sidan av vägen till den andra, ibland framför bilen, ibland bakom den och emellanåt sköt det iväg rakt över den eller intog ett läge där.

Och detta "fram och åter" pågick under hela den fem timmar långa bilresan!"

Men när de anlände till tullporten i Martorell började UFOt återigen genomgå förändringar. Det krympte och blev nu intensivt blått till färgen. Omedelbart efter detta förvandlades det till ett moln som sänkte sig rakt ned mot bilens tak. Juan sade: **"Jag hade absolut ingen sikt och körde in till vägkanten i rena förskräckelsen. Sedan, några sekunder senare, krympte molnet igen och steg åter till våders."**

En detalj som hittills ej omnämnts

i denna historia är att det fanns ett mindre föremål, ett slags spanings skepp, som flög vid sidan av UFOt.

Strax innan sällskapet kom fram till en restaurang som kallas **L'HOSPITAL DE LA GLORIA**, vilken ligger på en plats som går under namnet **LOS ONCE DE MARTORELL** (11 km från Terrassa), skrek Maria-Dolors i ett mycket upphetsat tillstånd åt sin man att köra in till vägkanten. Han gjorde detta, varpå de sedan såg hur det lilla föremålet flög in i det större.

Sedan, sade de: **"KOM ETT TRIANGELFORMAT, METALLISKT FÖREMÅL STORT SOM ETT FLYGPLAN MED EN MASSA FÄRGADE LAMPOR, UT UR DEN STORA SKIVAN OCH SKÖT IVÄG ÖVER BILEN MED OERHÖRD HASTIGHET."**

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW, VOLUME 32, NO.6, 1987.

Översättning: T. Sören Andersson

Närkontakt av första graden i Colorado, U.S.A.

För en tid sedan, under ett samtal med Linda Moulton Howe, journalist och välkänd dokumentärfilmsproducent, fick jag reda på ett närkontaktsfall som stimulerade mitt intresse. Denna rapport tilldrog sig min uppmärksamhet inte endast på grund av det nära håll från vilket vittnena observerat anomalin, utan mer på grund av att ett av vittnena själv var journalist, en skärpt och rättfram reporter, som Linda hyste stor aktning.

TYP: NÄRKONTAKT AV FÖRSTA GRADEN

DATUM: TIDIGT I NOVEMBER 1975

TIDPUNKT: MELLAN KL 20 OCH 21

VARAKTIGHET: 4 TILL 5 MINUTER

ANTAL VITTNEN: 2+

OBS.ORT: MELLAN STERLING OCH OTIS, COLORADO

Linda Howe hade träffat Bill Jack-

Juan hade under tiden kommit ihåg att han hade en filmkamera med sig i bilen, och han lyckades exponera en meter film.

Denna film, sade Josep Guijarro, författare av tidningsrapporten, handhades nu av Jordi Márquez på spansk TV:s **ANTENA-3**.

UFOt försvann till slut helt plötsligt ur sikte omkring kl 06.00.

VAD HÄNDE FAMILJEN DEN DÄR NATTEN?, frågar Josep Guijarro. **VAR DET ETT KIDNAPPNINGSFÖRSÖK SOM EJ KOM TILL STÅND. HINDRADE JUAN GENOM SIN HASTIGA INBROMSNING UFO-VARELSERNA FRÅN ATT GRIPA DEM OCH UTSÄTTA DEM FÖR OLIKA UNDERSÖKNINGAR?**

Den meter film som togs visar ej mycket - endast ett ljus, av ungefär månens storlek, mot en blå himmel.

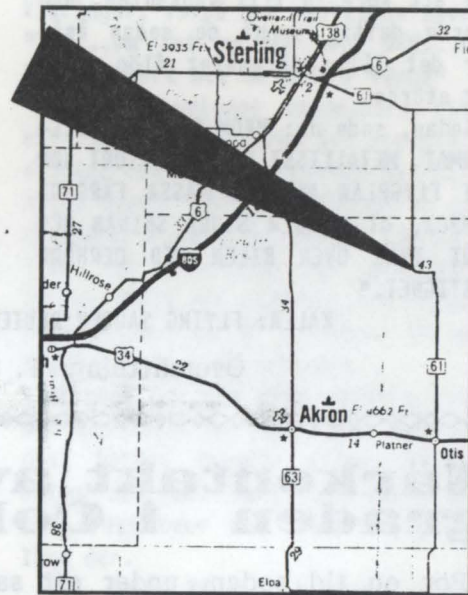
son, då reporter på **STERLING JOURNAL ADVOCATE**, Sterling, Colorado, under den tid hon utförde research och forskningsarbete inför sin mycket uppskattade dokumentärfilm om det mystiska och hittills ouppklarade fenomenet med boskapsstympningar, betitlad **"A STRANGE HARVEST"**. Det var år 1975 som Bill Jackson hade

sin upplevelse, en tid då problemet med boskapsstymplingarna på de högt belägna prärierna i Colorado, öster om Klippiga Bergens frontkedja, hade nått sin kulmen. Sheriff Tex Graves i Sterling och hans manskap var djupt bekymrade över det ohyggliga och vitt utbredda stymplingsfenomenet. Bill Jackson undersökte och rapporterade dessa händelser, ofta i nära samarbete med sheriffen. Med Bill Jacksons egna ord: "Detta var en tidsperiod, år 1974 och 1975, då vi hade många rapporter från ranchägare om märkliga ljus; dessa följdes nästan alltid av en eller flera stymplingar."

Bill, hans fru Cheryl och deras lilla barn var på väg från den lilla staden Yuma, Colorado, till sitt hem i Sterling. Det var en söndagkväll; en tidig höstsnöstorm var på väg och den övermulna himlen var tjock med mörka moln på en höjd av ca 300 m. När de körde norrut, halvvägs mellan Yuma och Sterling, ca 3 km norr om staden Otis (se karta), syntes ett ensamt rött ljus på himlen framför dem.

Först trodde Bill att det kunde vara ljuset på en radiomast, men han övergav snart den idén då han insåg att de befann sig alldeles för långt bort från masterna i Sterling. När ljuset långsamt växte i storlek och rörde sig i sydostlig riktning, tänkte han att det kanske var "ett flygplan". Sedan, när ljuset kom ännu närmare, tänkte han att det måste vara en 747:a, ty "...så många ljus var nu synliga, och det var stort!" Han menade också att piloten var mycket dumdristig som flög en sådan maskin på så låg höjd över marken. Han saktade ned bilens hastighet.

Bill stannade vid väggkanten och gick ur. Hans hustru iakttog ljuset genom vindrutan. Starkt överraskad av stillheten insåg Bill att vad det nu än var som gled fram över den mörkt övermulna hösthimlen, så avgav det inget ljud. Det kom också rakt emot honom. Ljudlöst passerade föremålet långsamt över bilen, på så pass låg höjd att han menade att han hade kunnat kasta en sten på det.

"Rad efter rad efter rad av ljus...åtminstone ett dussin rader...hundratals och hundratals ljus; röda, orange, gröna, vita, alla färger...den jäkeln var jättestor!" mindes Jackson. "Dess hastighet var lägre än 50 miles i timmen (80 km) och jag undrade hur den förbannade tingesten höll sig i luften." Bill avverkade de sista kilometerna till Sterling i hög fart.

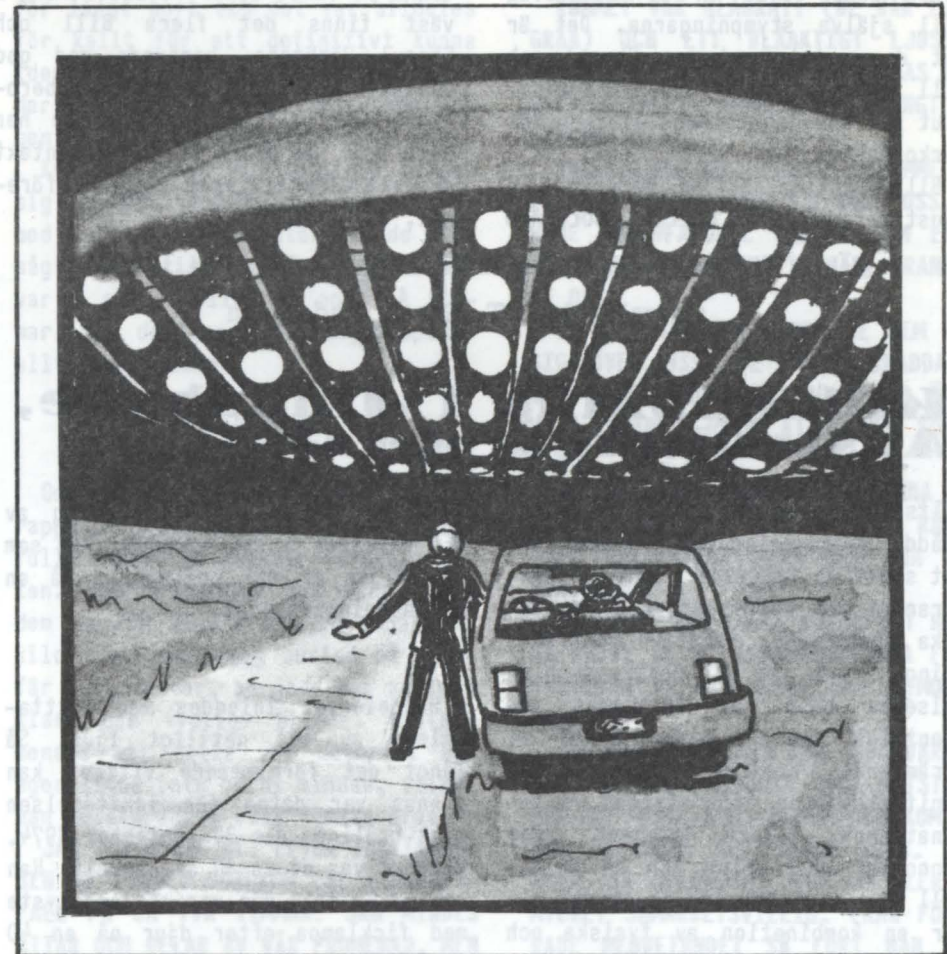
Flera månader efter att jag intervjuat Bill, talade jag med Cheryl om händelsen. Hennes berättelse bekrä-

tade makens på alla väsentliga punkter, men ger emellertid en känsla av djup åt nattens händelser.

"Det var omkring kl 8 eller 9 på kvällen, en mycket mörk kväll. Vi var på väg hem då detta enorma föremål kom i riktning mot oss, varpå det passerade rakt över bilen. Vi körde norrut.

ca 30 meter.

Cheryl var vid tillfället havande med sitt andra barn. T.W.; deras första barn, nu 11 år gammal, befann sig också i bilen. Cheryl är en intelligent person, begåvad med god uppfattning, ett faktum som tydligt visade sig genom hela intervjun. Hennes första reaktion var nyfiken-

Cheryl fortsatte med att beskriva UFOt som avlångt, likt en enorm cigarr, med flera inbuktningar längs botten, som fönsterceller eller något sådant. Det var ljudlöst och passerade över bilen på en höjd av

het.

"Jag ville veta mer om det, mycket mer om det, men sunda förnuftet segrade och vi körde iväg med hög hastighet," sade hon.

Detta var en farhågornas tid för

ranchägare och poliser, då de kusliga stympningarna nådde sitt högsta antal. Någon teori om modus operandi hade ej befunnits vara hållbar, förutom att flygfarkosten tydligen använts i genomförandet av dessa illdåd. Ranchägarna, i likhet med flera polistjänstemän, sammanlänkade de nattliga ljus som ofta iakttagits strax innan ännu en stympningsvåg till själva stympningarna. Det är mot denna bakgrund som Cheryl och Bill Jackson fattade sitt snabba beslut att skyndsamt lämna platsen för närkontakten.

Bill Jackson är nu redaktör på dagstidningen THE GREELEY COLORADO

KÄLLA: INTERNATIONAL UFO REPORTER, MAY/JUNE 1984, VOL. 9, NO.3

Översättning: T. Sören Andersson

Kidnappning i Jindabyne, Australien av Mark Moravec

Alltsedan Betty och Barney Hills påstådda kidnappning på 60-talet har det skett en tillväxt i både rapportering och kontroversen kring dylika påståenden. Debatten centreras kring frågan om kidnappningsupplevelserna bäst kan förklaras som egentliga, fysiska kidnappningar av "främmande varelser;" psykologiska manifestationer innefattande hallucinationer, falska "minnen" under hypnotisk regression och en kulturell tro på främmande besökare; eller en kombination av fysiska och psykologiska orsaker, som till exempel en fysisk manifestation som ger upphov till hallucinatoriska upplevelser.

I september 1984 intervjuade jag en 21-årig man som uppgav att han

TRIBUNE. Mer än åtta år har gått sedan hans och Cheryls närkontakt, men minnet av den är fortfarande skarpt. Bill har inte låtit publicera sin upplevelse eller på något sätt försökt tjäna pengar på den. Med en fast känsla av journalistisk integritet, berättar han sin historia som han tydligen upplevde den, utan tanke på vinst eller förlust. Här, i väst finns det flera Bill och Cheryl Jacksons, begåvade med god uppfattning, kärva och starkt oberoende, som berättar det som de har sett det. Om detta är en närkontakt med ett oidentifierat flygande föremål, då må så vara!

medvetet mindes en kidnappning av UFO-varelser i sin barndom. Vad som då följer är ett perspektiv på en kidnappningsrapport.

LJUSET

Händelserna inleddes med iakttagelsen av ett nattligt ljus. Så långt det förnimmande vittnet kan minnas var datum för iakttagelsen mest troligen den 27 september 1974. Vittnet var då ca 11 år gammalt. Han och en 19-årig vän var ute och lyste med ficklampa efter djur på en 40 hektar stor egendom flera kilometer från Jindabyne i Snowy Mountains-regionen i New South Wales. Omkring kl 21 fick de syn på ett klart vitt, sfäriskt ljus på marken ca 800 meter bort. Skenet verkade vara konstant

och bedömdes vara omkring 3 meter i diameter, vilket motsvarade en skenbar storlek av en dubbel fullmåne. Trots att ljuset var skarpt, verkade det inte kasta mycket sken omkring sig. Ljuset observerades i ungefär en halvtimme. De förmodade att det möjligen rörde sig om en bondes ljus, men det befann sig alldeles för långt bort och det var alldeles för kallt för att definitivt kunna identifiera det. En senare platsundersökning i dagsljus avslöjade ingenting på fältet, inte ens en väg.

Kvällen därpå vid 20-tiden befann sig de två ynglingarna tillsammans med flera andra kamrater, då de alla såg det stationära ljuset igen. Det var i sikte mellan en och två timmar, men de ägnade det ingen speciell uppmärksamhet.

KIDNAPPNINGEN

Omkring nio år senare, började det rapporterade vittnet uppleva livfulla minnen av den där första kvällen. Han insåg att det hade tagit dem ca två timmar att gå endast en kilometer. Under en period på ungefär sex månader, började han uppleva klara och tydliga bilder. Vittnet menade att detta var material han egentligen inte borde minnas, vilket han relaterade i sitt första brev:

JAG INSÅG ATT DET EFTER IAKTTAGELSEN AV LJUSET FÖREKOM ETT TIDSBORTFALL PÅ CA TVÅ TIMMAR. JAG MINDES BITAR OCH DELAR AV VÅR PROMENAD, MEN DESSA VAR SÅ DRÖMLIGA I JÄMFÖRELSE MED DE MINNEN JAG HADE. JAG LÅG INTE OCH SOV.

JAG SÅG MIG SJÄLV OCH MIN VÄN NÄRMA OSS LJUSET, MEN VI GICK INTE. VI VAR SJÄLVA INSVEPTA I ETT BLÅTT

LJUSSKEN. VI SVÄVADE GENOM EN DÖRRÖPPNING IN I ETT RUM SOM VAR FULLT AV RÖR OCH BÄNKAR, ETC. VI LADES NED PÅ ETT BORD. HELA TIDEN STOD LÅNGA SMALA VARELSER MED ARMAR OCH BEN - LÅNGA FINGRAR (INGA LEDER), SLÄT GRÅ HY OCH SLÄTA NÄSLÖSA ANSIKTEN OCH TITTADE OCH LIKSOM VRED SIG (SOM NÄR MAN STÅR OCH VÄNTAR I EN KÖ).

RUMMET VAR BLÅGRÅTT (DE VAR LJUSGRÅA) OCH ETT BLÅAKTIGT LJUSSKEN VERKADE UTSTRÅLA FRÅN VÄGGARNAS HÖRN UPPE I TAKET. RUMMET VAR TRÅNGT OCH FYRKANTIGT...

VARELSERNA HADE PRECIS UTRYMME ATT PASSERA MELLAN OSS OCH RUNT OSS. DE HADE GRÄDDFÄRGADE LAMPOR SOM LYST E O V A N F Ö R OSS, I VARS SKEN DE GRANSKADE OSS.

VI LÅG DÄR OCH KUNDE SE DEM LUTA SIG ÖVER OSS. DE FÄSTE SLADDAR I VÅRT SKINN OCH VERKADE KUNNA ÖPPNA VÅRA KLÄDER UTAN ATT RIVA SÖNDER DEM.

DE VERKADE VÄLDIGT UPPTAGNA OCH TITTADE OFTA PÅ VARANDRA OCH RÄCKTE ÖVER INSTRUMENT FRÅN DEN ENA TILL DEN ANDRA.

SÅ LÅNGT JAG KUNDE TOLKA DET HELA, SÅ MÄTTE DE ELEKTROMAGNETISKA FÄLTETS PÅVERKAN PÅ MIN KROPP OCH ATMOSFÄREN.

JAG MINNS ATT MIN VÄN (SOM VAR ÄLDRE ÄN MIG) FÖRSÖKTE GÖRA MOTSTÅND, MEN DE FÖRDE BORT HONOM OCH KOM SEDAN TILLBAKA MED HONOM IGEN. HANS ÖGON VAR INSJUNKNA, HAN VAR BLEK OCH MYCKET SAMARBETSVILLIG. (HAN FÖRLORADE MEDVETANDET SÅ FORT HAN LAGT SIG NED.)

TESTERNA FORTSATTE EN STUND OCH EFTER ATT BOKSTAVLIGT TALAT HUNDRTALS SLADDAR FÄSTS VID MIN KROPP, TOG DE BARA BORT DEM, FÖRSLÖT MINA KLÄDER OCH LÄMNADE OSS.

VI VAR INTE RÄDDA, MEN VAR INTE HELLER VID FULLT MEDVETANDE.

DE FÖRDE OSS TILLBAKA TILL DEN PLATS DÄR VI FÖRST HADE SETT DEM OCH DET VAR ALLT.

JAG MINNS ATT VI ÅTERFICK MEDVETANDET EFTER ATT HA VANDRAT ÖVER EN ÅS OCH FÅTT SYN PÅ EN HÄST.

VARELSERNA

Under intervjun beskrev vittnet händelserna och "varelserna" i ytterligare detalj. Vid tiden för iakttagelsen var det dödstyst; det hördes inga ljud från varken syrsor, kaniner eller andra djur. Ett lågt vislande, surrande ljud hördes från föremålet. Inuti föremålet fanns bänkar och skåp med hyllor på vilka låg en mängd olika instrument och verktyg. Paneler med röda och gula lampor tändes och släcktes. Interiören var mattgrå till färgen.

Varelserna sågs först när de upp-

levande vittnena svävande fördes mot föremålet. Varelserna svävade utanför luckan som långsamt öppnades. De unga männen placerades på två bänkar i det rektangulära rummet. Tre varelser undersökte dem medan en fjärde varelse upprepade gånger gick in och ut ur rummet. "Varelserna" var över två meter långa, mycket smala, skalliga, hade gråaktiga knölar där ögonen borde finnas, en smal springa till mun, platt näsa och inga urskiljbara öron. Fötterna sågs ej. Det var oklart om varelserna hade några kläder på sig eller ej. Om de hade det så var detta en tätt åtsmitande dräkt, som följde kroppens konturer.

Inga detaljer observerades som kunde fastställa om varelserna var av olika kön. Varelserna svävade när de befann sig utanför föremålet, men gick med mycket stora steg när de befann sig ombord. De rörde sig på ett så smidigt sätt att de tydligen

saknade de flesta kroppsleder, med undantag av nacke-huvud. Fingrarna var långa och benlösa och hade alla samma smidiga rörlighet som en människotumme. Varelserna kommunicerade med varandra genom gester. Trots att inga ord eller ljud utbyttes, verkade varelserna veta vad som pågick och vad de skulle göra. När varelserna rörde vid honom kunde vittnet känna att de var varmare än människor.

DRÖMMEN

DEN OMHANDLADE MIG OCH EN VÄN SOM SATTE NED ETT RYMDSKEPP PÅ EN LANDINGSPLATTA AV IS, LIKSOM NÅGONSTANS VID NORDPOLEN. STORA ISÖAR OMGAV OSS OCH MÅNGA ANDRA LIKADANA (OCH ANNORLUNDA) FARKOSTER STOD "PARKERADE" DÄR.

De två gick in i ett "skepp" och promenerade in i ett kontrollrum. Besättningen kom in och tecknade åt dem att de inte skulle vara där. De försvann då genom en vit vägg som blev genomskinlig och hamnade i en mörkblå region som såg ut att vara rymden. Efter att ha drivit bort genom detta tomrum mindes han att han kom ner på en plats. Han hade en rävs kropp och sprang runt träden och fångade djur. Det snöade mycket kraftigt tills han, som räv blev översnöad. Han återtog sin mänskliga gestalt och sedan sträckte en stor ansiktslös varelse med människolik kropp, som var iklädd päls, ned sina armar i snön och drog fram honom. Varelsen drog också fram en kvinna ur snön och sade: "Denna är din. Gå."

Drömmen inträffade på morgonen, strax innan uppvaknandet. Hans omedelbara reaktion efter uppvaknandet

var: "En så'n överraskning. Varför skulle jag ha en sådan egendomlig dröm?" Han hade sovit på sitt vanliga sätt: tungt och kontinuerligt. Han minns mycket sällan sina drömmar. När han gör det så är de oftast livfulla och i färg.

En tolkning av drömmen är att den representerar en enkel önskeuppfyllelse, varvid drömmaren har förlänats kraften hos ett vilt djur och det lätta bemäktigandet av en kvinna.

VITTNET

När det rapporterade vittnet först började minnas "kidnappings"-upplevelsen, hade han "starka känslor av riktig skräck och känslan av att ha blivit 'våldtagen' - utnyttjad som något slags försöksdjur och sedan slängts ut." Han kunde inte tänka på varelserna utan att nästan gråta av rädsla. Han kände sig förnärmad över att ha blivit utnyttjad och tolkade varelsernas reaktion som rutinmässig - "bara ännu en natts jobb." Dessa känslor lättade en aning efter att han deltagit i ett flertal meditationsmöten.

Vittnet anser att han mest troligtvis mindes händelsen som ett resultat av sina meditationsövningar. För ca två år sedan började han praktisera transcendental meditation (koncentration på tankebilden av ett stearinljus eller på ett ord eller "mantra") och "kidnappingsminnena" dök upp ca 8-12 månader senare.

Upplevelsen har givit upphov till ett intresse i matematik och fysiken om tid och rum. Vittnet har blivit intresserat av sådana saker som de numeriska sambanden mellan solen och jorden och idéer om alternativa for-

SAF-BULLETIN

Tidning för medlemmar i SOLNA ASTRONOMISKA FÖRENING. Innehåller artiklar om astronomi, ufo, mystik, parapsykologi, arkeologi, forntid mm. Medlemskap 125:- juniorer och pensionärer 75:-. Postgiro 475522-9. Beställ provexemplar.

Solna Astronomiska Förening
Box 2238, S-171 02 SOLNA

mer av rörelse inom tid och rum. Upplevelsen har också stimulerat ett intresse i UFOs. Som en följd av minnena av "kidnappningen" har vittnet läst flera böcker om UFOs. Han har sett filmen **NÄRKONTAKT AV TREDJE GRADEN** på TV, men detta var efter att han börjat minnas sina egna upplevelser. Omkring tre år sedan såg han ett dokumentärt program med Leonard Nimoy som värd (troligen en episod av TV-serien **IN SEARCH OF**) där man tillämpade hypnotisk regressionsteknik på UFO-vittnen. Han har sett von Dänikens **OLÖSTA GÅTOR UR MÄNSKLIGHETENS FÖRFLUTNA**. Som ung pojke tittade han på science fictionserierna i TV: **LOST IN SPACE** och **MY FAVOURITE MARTIAN**. Han har haft lite intresse av ockulta fenomen sedan 8-årsåldern och har läst en bok om psykedeliska upplevelser: Learys **THE POLITICS OF ECSTASY**.

Har vittnet upplevt några andra abnorma eller paranormala fenomen? Han har inte gjort några andra UFO-iakttagelser. Vid sällsynta tillfällen, när han varit trött och påverkad av alkohol har han sett "färger" när han fallit i sömn. Hans ögon har varit slutna när han haft sådana upplevelser.

Vad gäller "psykiska" upplevelser tror vittnet att han äger intuition. Flera gånger har han haft föregående varningar om framtida händelser. Han tror att han utvecklat en viss grad psykisk förmåga genom sin meditation. Han har haft flera mystiska och psykedeliska upplevelser under meditation. Vid ett tillfälle, för ca två eller tre år sedan, såg han ett spöke i flera sekunder medan han gick uppför en trappa. Spöket var ett obestämt vitaktigt ljus och befann sig längst ned i trappan. Det

vidrörde honom och han förnam känslan av en hand. Han blev rädd och sprang uppför trappan och in i sitt sovrum. Så vitt han vet är ingen av hans släktingar medial eller har upplevt psykiska händelser. Vittnet uppger att han aldrig svimmat, gått i sömnen eller blivit hypnotiserad.

Vittnet har varit yrkesmusiker under det senaste året. Han beskriver sig själv som en stadgad, intuitiv person med en god förståelse av mänskligt medvetande. Han uppgav att han gärna vill delta i eventuella studier, inklusive hypnotisk regression, i syfte att bekräfta hans påståenden.

UTVÄRDERING

Under intervjun presenterade sig vittnet som en uppriktig och stadgad person och uppvisade inga tydliga tecken på att vara någon mytoman eller att han hade psykologiska problem. Det förekom emellertid en första diskrepans angående datum för den första UFO-iakttagelsen. I sitt brev uppgav vittnet att han var "16 och skulle fylla 17" när han hade sin UFO-upplevelse. Under intervjun uppgav han att han faktiskt var 11 eller 12. Vid ytterligare utfrågning uppgav han att den lägre åldern var den korrekta och att han haft för bråttom att skriva sitt brev och däri uppgivit den felaktiga åldern.

De nattliga ljusen påstods ha bevitnats av en annan person i första fallet och av flera andra under den andra natten. I detta läge har ingen av de andra vittnena lokaliserats eller blivit utfrågade. Försök att kontakta det andra UFO-vittnet till den första iakttagelsen genom en av vittnets släktingar har ännu ej lyckats.

kats.

Det finns inga fysiska bevis förbundna med iakttagelserna av ljusen. Vid tidpunkten kring händelserna ledade vittnena inte efter några speciella fysiska bevis. Det rapporterade vittnet anser att kidnappningsupplevelserna på grund av att han mindes dem så väl verkligen måste ha inträffat.

De två mest vanligt föreslagna tolkningarna av "UFO-kidnappningsfall (vid sidan av rent påhittade sådana) är att de verkligen inträffade som fysiskt verkliga händelser, eller att de är psykologiska till sitt ursprung, d.v.s. hallucinatoriska.

Den psykologiska hypotesen för detta fall kan framställas på följande sätt: Vittnena iakttog en naturligt ljuskälla (som t.ex. ett ljusstarkt astronomiskt föremål nära horisonten - lägg märke till att ljuset var synligt en relativt lång tid). Det rapporterade vittnets meditationsövningar utlöste en kidnappningsfantasi. Med anledning av att upplevelsen var mycket livfull, då den inträffat under ett tillstånd av förändrat medvetande, misstogs den för att vara minnen av verkliga händelser. Vittnets tidiga ockulta livssyn och andra påstådda psykiska upplevelser bidrog också till att få honom att tolka fantasin som en bokstavligt talat verklig händelse. Innehållet och temat i kidnappningsfantasin hade sitt ursprung i diverse källor, allt från gamla science fiction-serier på TV till samtida rapporter om UFOs i massmedia. Det finns åtskilliga exempel som antyder att vittnet skulle kunna ha en fallenhet för subjektiva upplevelser av

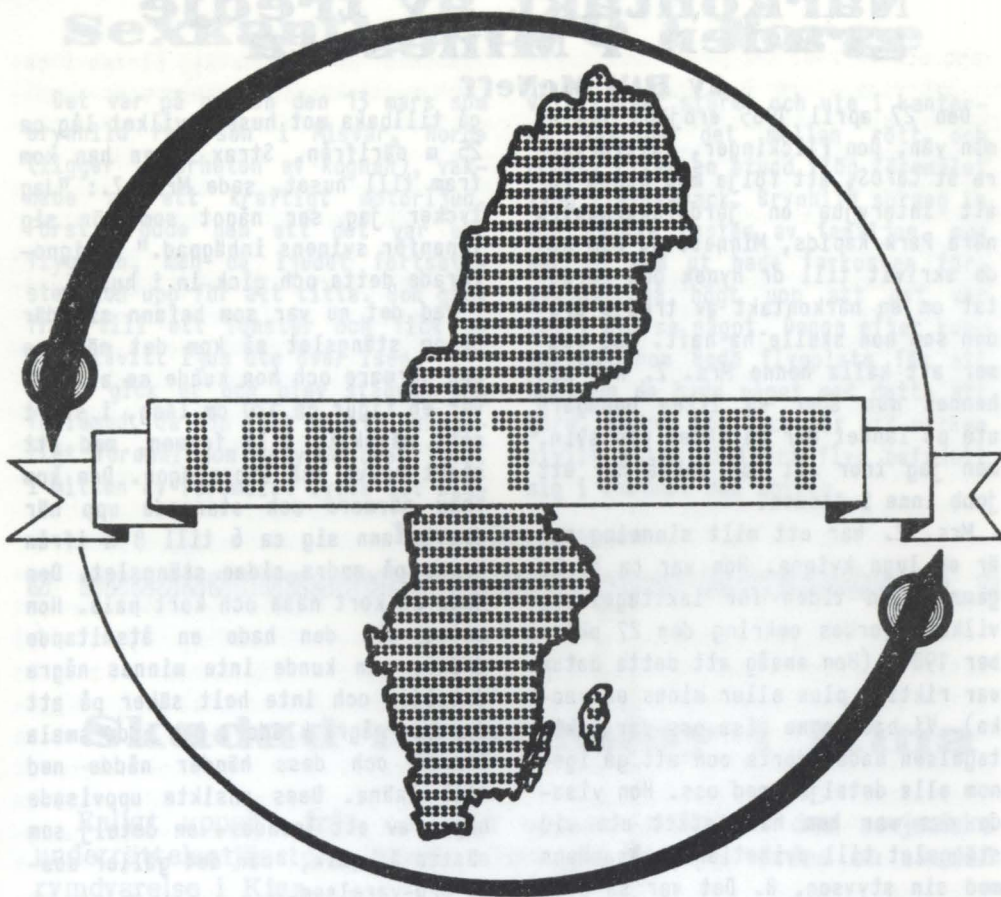
exotisk natur, t.ex. psykedeliska och mystiska upplevelser under meditation, UFO-drömmen och spökuupplevelsen.

Det bör noteras att upplevelsens klarhet inte nödvändigtvis antyder att det skulle ha rört sig om en verklig, fysisk händelse. Psykologiska studier av förändrade medvetandetilstånd, framkallade på en mängd olika sätt, visar att hallucinatoriska upplevelser ofta uppfattas som mycket verklighetstroga och försökspersonen är emellanåt helt övertygad om att upplevelserna var fysiskt inträffade händelser.

Det verkar finnas en rimlig sannolikhet att iakttagelserna av det nattliga ljuset verkligen gjordes så som de ursprungligen beskrivits. Men på grund av avsaknaden av bekräftande fysiska bevis eller bekräftelsen från andra vittnen, finns det för tillfället inget som kan fastställa "kidnappningen" som en verklig, fysisk händelse. Om en psykologisk tolkning är att föredra, så ger denna upphov till följande frågor: Vad utlöste en sådan upplevelse? Varför skulle denna speciella person ha denna upplevelse? Och varför förekommer det en sådan överensstämmelse mellan detta och andra kidnappningsfall? Jindabyne-fallet verkar vara ett typiskt exempel på de UFO-kidnappningspåståenden som rapporterats från flera länder under de två sista decennierna.

KÄLLA: MUFON UFO JOURNAL,
NUMBER 238, FEBRUARY 1988.

Översättning:
T. Sören Andersson

UFO ÖVER KIL

men då på längre avstånd.

1987-12-02

Kväll

Yvonne Sandegård bosatt i Kil gjorde en UFO-iakttagelse på onsdagskvällen.

-Det dök upp från väster över viken och passerade över trädtopparna och rätt över vårt garage. Farkosten var stor med elliptisk form och hade ett kraftigt ljussken omkring sig. Den lämnade efter sig en tjock rök, som låg kvar länge efter att den försvunnit.

Även Yvonne son såg föremålet, när det kom tillbaka en andra gång,

ÄLDRE KVINNA SKRÄMD AV UFO

1988-01-01

Kl. 01.00

En äldre kvinna som vill vara anonym upplevde en nyårsnatt, som hon sent kommer att glömma. Hon är bosatt mellan Smedjebackens och Sätters kommuner.

Här följer hennes egen berättelse:

-Det började vid ettiden genom att hunden och katten blev oroliga. Hundens reagerade genom att sticka svansen mellan benen och katten reste

ragg och verkade arg.

-Jag gick ut för att undersöka vad det var som skrämde djuren. Jag fick se ett föremål som var isblått till färgen och runt detta var färgen grå med orangefärgade inslag. Storleken var ca sex gånger åtta meter. Det hade liksom en hals nedtill ur vilken det sköt ut långa blixtrar. Föremålet stod stilla i luften medan det sände ut dessa blixtrar.

-Jag blev fullständigt skräckslagen och stod som förstened. Det jag såg upplevde jag som både ondskefullt och hotfullt. Efter händelsen, som varade omkring fem minuter, försvann föremålet plötsligt. Både jag och djuren luktade svavel efteråt. Jag har ännu ont i huvudet efter händelsen, något som jag fick så fort jag kom ut och upptäckte föremålet. Dagen efter upptäckte jag ett brännmärke på min jumper, som måste ha orsakats av någon av blixterna från föremålet.

Kvinnan känner sig mycket illa berörd efter händelsen och lider fortfarande både fysiskt och psykiskt efter den för henne mycket otäcka upplevelsen.

MYSTISKA KLOT ÖVER OVANMYRA

88-01-02

Kl. 19.00

Vad var det 15-årige Patrik Eriksson i Ovanmyra såg på lördagskvällen?

Det var vid en plats som kallas "Bockar" i Ovanmyra, som Patrik fick syn på två eldklot på himlen.

Kloten flög alldeles ovanför trädtopparna och det hördes ett svischande ljud från dem. Det största klotet var ca fyra meter i diameter. Han observerade hur trädtopparna vajade, när föremålen passerade. Pat-

rik berättar att han såg kloten i ca två minuter innan de försvann.

UNDERLIGT SKEN ÖVER FRÖVI

1988-03-21

Kl. 23.00

Gustav Nydén och ytterligare några personer i Frövi observerade på lördagskvällen vid 23-tiden ett rött klot som rusade fram över himlen.

-Jag vaknade av att hela rummet var upplyst. Först trodde jag att det var grannens hus som brann. Jag tittade ut, men allt såg ut som vanligt. När jag i nästa ögonblick tittade ut mot sjön Väringen, fick jag syn på ett gulrött klot som närmade sig vattenytan med hög fart. Jag uppfattade det som om det gick ner någonstans bortom båthamnen. En liten stund senare slocknade klotet och lämnade efter sig en rökridå. Som jag såg det trodde jag att det skulle slå ned vid båtbyggen mitt emot Hinseberg.

Gustav Nydén upplever händelsen som obehaglig.

VÅMHUSKVINNA SÅG UFO

1988-03-14

Kl 19.30

En kvinna som var ute och åkte spark mellan Bäck och Hedens by på måndagskvällen observerade ett flygande klot som passerade över landsvägen.

-Jag fick syn på ett eldfärgat, avlångt föremål som passerade en bit över trädtopparna. Föremålet såg jag ca en minut innan det liksom upplöstes och slocknade. Jag kunde inte höra något ljud från det.

Kvinnan undrar om någon annan i Våmhus observerade föremålet på mån-

dagkvällen.

UFO ÖVER ROTTNE

1988-03-14

K1. 20-30

Fotograf Lars Ohlsson var på måndagkvällen i bil på väg hem från sitt arbete. Han bor utanför Rottne, ett par mil norr om Växjö. När han passerade Helgasjön, upptäckte han en väldigt stor lysande boll, som svävade över vattnet. Under sin fortsatta färd mot hemmet noterade han att ljusbollen ibland flyttade sig hastigt i luften. Trots att han färdades norrut på väg ifrån klotet, hade han det strax framför sig igen.

Efter att ha kommit hem och parkerat bilen, kunde han fortfarande se ljusklotet. Skenet från det var nu betydligt svagare. Han funderade på om han skulle försöka fotografera föremålet, men han förstod att det inte skulle gå, utan han hämtade en kikare i stället.

När Lars kom ut igen började ljusbollen sakta dala ned mot marken. Efter att ljuset hade försvunnit tittade han uppåt mot himlen. Det var då han såg nästa fenomen.

Det första han såg var som några blinkningar i rött och grönt, men efter en stund syntes det bättre. Detta är vad han såg:

-Det såg ut som ljusen på flygplansvingar. På varje vingspets fanns rött och grönt blinkande ljus samt ett fast vitt ljus.

Det var inte något flygplan. Ljus-
sen verkade inte sitta fast på några
vingar, efter vad Lars kunde se. Det
verkade som om ljusen var delade i
två grupper och tillsammans var un-
gefär lika stora som ett draken-
eller viggplan. Ohlsson tyckte att

det såg ut att vara två olika farkoster.

I samma ögonblick får han syn på ytterligare ett ljusfenomen. Först ser det ut som en stor ljusfylld triangel. Men efter att ha studerat den i kikaren ser han att triangeln består av sju liksidiga kors. Varje kors lyste med ett intensivt vitt ljus som var starkast i ändarna på korsen.

Korsen bildade en triangel som färdades med spetsen först. Det hördes ett dovt ljud från föremålet och det slog ut som blixtar från basen på triangeln. Lars uppfattning är att korsen satt ihop till en hel farkost. Den vita ljustriangeln fortsatte efter det förmål som kom först och försvann i nordvästlig riktning.

Lars Ohlsson har i arbetet som tidningsfotograf varit med om en hel del. Han vet hur militärflygplan och helikoptrar ser ut både i dagsljus och på natten och han har aldrig sett något liknande.

Efter kontroll med flygledartornet i Växjö och med F17 i Ronneby, har det visat sig att varken civilt eller militärt flyg befann sig i området vid den aktuella tiden.

Många observatörer har tidigare blivit lurade av ljusstarka planeter, till exempel Venus. Att det skulle röra sig om något sådant avfärdar Ohlsson bestämt.

Jag vill gärna nämna att i Ljungby gjorde man på lördagkvällen innan en liknande iakttagelse.

Det var Jonny Svensson, hans två
döttrar samt fyra andra personer som
såg detta.

De befann sig högst upp på lasarettet när de plötsligt fick se ett klöt i storlek med månen komma

farande från väster över himlen. Det flammade som av eldkvastar från föremålet. Dessa var först orange för att sedan övergå i rött. Rakt över vittnena försvann plötsligt föremålet och det uppstod en enorm rökutveckling.

Jonny säger att hans bild av klotet stämmer ganska bra överens med Lars Ohlssons berättelse. Han är säker på att det inte var något flygplan eller någon meteorit han såg.

BORLÄNGEPOLISEN JAGADE UFO

1988-03-18

Kväll

En bilist som åkte norrut över Backaviadukten uppger att han observerade ett starkt strålkastarljus på himlen i riktning mot Tjärna-Båtsta.

Det var när han passerade Båtstärondellen som han såg skenet när det dalade nedåt över Båtstasjön. En bit längre norrut såg han det igen. Det befann sig då längre norrut, till vänster om vägen i höjd med Amsberg. Han åkte hem igen och kontaktade polisen.

En av polispatrullerna såg också ljusskenet som höjde och sänkte sig åt Nybrobergshållet.

Ungefär samtidigt hade ett flygplan landat på Dala Airport, men planets position stämde inte med observationen. Flygplanet kom från söder, medan skenet gick mot söder eller sydväst.

UFO ÖVER GRUBBS

1988-03-22

K1. 03.37

Gunnar Eriksson från Grums observerade ett flygande föremål på tisdagens morgon.

-Det var ett stort blåvitt ljus-sken som snurrade runt i luften. Föremålet försvann snabbt, men skenet från det dröjde kvar länge. Detta berättar Gunnar, som observerade det underliga föremålet. Gatljusen är släckta i Grums under natten och därför uppmärksammade han ljusklo-tet.

-Det var större än ett flygplan och var format som en bubbla. Det dök upp i söder och försvann norrut över Grünberg. Föremålet flög på några hundra meters höjd, säger Gunnar.

Detta var ett urval av de observationer som gjorts över landet i början på året. Det har observerats en hel del ljusklot och liknande på andra platser i landet också. Skulle det vara så att ni hör eller ser något ovanligt, så kontakta gärna **UFO-INFORMATION**.

Sammanställning:

Tommy Gustavsson

**Har du haft
någon UFO-
upplevelse?
Tveka inte,
ring UFO-
information
013-171790**

uppskattningsvis fem minuter. Under denna tid försökte hon ej ropa på sin familj, eller tala till varelsen av fruktan att skrämma den. Den gjorde tydligen inga försök att kommunicera med henne på något vis. Hon var inte rädd, sade hon.

Till sist vände sig varelsen om och vandrade iväg. Den försvann in i mörkret innan den kom fram till stängslet ca 25 m bort. Hon såg aldrig varelsen klättra över stängslet. Hon stod kvar vid stängslet ytterligare ett par minuter för att se om den skulle komma tillbaka. När så ej skedde gick hon in i huset för att berätta för sin familj vad hon hade sett. Hon minns inte att hon såg vad UFO:n gjorde efter det att hon först såg varelsen. Hon ansåg att den totala tid hon och varelsen stod och tittade på varandra var ca 10 minuter.

Deras schäferhund och deras andra hundar var ej närvarande under iakttagelsen. Det fanns tre grisar i stian den aktuella tidpunkten. Inget av djuren reagerade på händelsen.

B. sade att det gått kanske 4 eller 5 minuter sedan han gick in i huset tills Mrs. Z. kom in. Han beskrev henne som "något upphetsad". Hon berättade att hon inte hade några drömmar eller råkat ut för något otureligt efter sin upplevelse.

En tid efter upplevelsen, kanske en vecka eller så, hade hon en ovanlig känsla i magtrakten. Hon sökte upp sin doktor och under undersökningens gång lyssnade han med sitt stetoskop på hennes mage och gav följande kommentar: "Det låter som Niagara-fallen därinne." Han uttryckte ingen oro över detta eller ställde någon diagnos. Den lustiga känslan försvann senare.

EFTERVERKNINGAR

Efter att hon visat oss platsen för mötet bjöd hon in oss i huset. Vi satte oss vid matsalsbordet och fortsatte ställa frågor och göra anteckningar; jag hade min bandspelare i gång hela tiden. På grund av att UFO:nas storlek ännu ej fastställts bad Don Mrs. Z. och styvsonen att följa med honom ut igen för att försöka utreda detta.

Mr. Z. och jag pratade om svinuppfödning och UFOs och han uppgav med ett leende att de hade sagt åt hans hustru att hon hade misstagit deras galt för en främmande varelse. Denna hans kommentar stärker enligt min mening familjens trovärdighet; den visar att hela familjen inte hade sammansvurit sig för att hitta på denna historia.

Vittnet är inte tekniskt lagt och det fanns en massa detaljer vi bad henne om som hon helt enkelt ej kunde förse oss med. Detta stärker hennes trovärdighet, då otillförlitliga vittnen har en benägenhet att hitta på oriktiga eller icke-existerande detaljer för att tillfredsställa sina utfrågare.

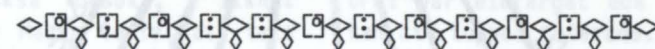
Det finns detaljer i denna rapport som indikerar att mer kan ha inträffat än vad vittnet medvetet kan dra sig till minnes. Det är svårt att förstå varför B. gick in i huset medan två UFOs var i sikte; han sade att han inte var rädd. Jag önskar att vi hade följt upp denna punkt. Mrs. Z:s bukreaktion är också av intresse, men denna kan ha en prosaisk förklaring. Hon satte den tydligen inte i samband med sin närkontakt, men förde den på tal som en sen eftertanke när vi frågade om möjliga efterverkningar av upplevelsen.

Några veckor efter iakttagelsen läste Mrs. Z. en bok om UFOs; jag tror det var **NÄRKONTAKT AV TREDJE GRADEN**. I slutet av boken fann hon adressen till CUFOS och skrev ett brev till dr Hynek, där hon beskrev sin upplevelse. Dr Hynek bad sedan Don undersöka fallet.

Vad kan man dra för slutsats i detta fall? Det verkar inte finnas något som tyder på att huvudvittnet ljuger, men varken fysiska bevis eller ens några spår kunde upptäckas. Endast en person rapporterade sig ha sett varelsen.

Man kan säga att den rapporterade varelsens utseende stämmer ganska väl med ett ansevärt antal andra rapporter i UFO-litteraturen. Inget försök har gjorts för att komma i

Översättning: T. Sören Andersson

Närkontakt i Brasilien

Av Cynthia Newby Luce

Manzinhos riktiga namn är Osimar Paulinho Oliveira. Han har en åkerfirma med sig själv som enda anställd och bedriver även en del handel för att ekonomin ska gå ihop. Han är 57 år gammal och har endast gått ett år i skolan, vilket ej är ovanligt i denna del av landet.

En klar sommarkväll utan måne (19 december) 1981, var Manzinho på väg hem till Sao José do Rio Preto från Areal, 30 km från hemmet. Han hade kört ca 5-6 km då han tyckte sig märka ett starkt ljus bakom sig och trodde att det var en lastbil. Ljuset var mycket starkt, vilket fick Manzinho att bli nervös, men sedan,

tidningen och anonymitetsskydd be-
gärdes. På en trovärdighetsskala från 0 till 10 skulle jag antagligen giva detta fall en 2:a eller en 4:a.

Besöket gav även andra utdelningar. Paret Z. berättade också om andra UFO-iakttagelser, varav några gjorts av deras grannar och en av en faster. Ytterligare ett fall, och ett mycket viktigt sådant, omhandlade ett föremål som dök ned mot en distriktsläkares bil och gjorde denne riktigt uppskakad. Detta kunde vara värt en uppföljning, om det är möjligt att få läkaren att samarbeta.

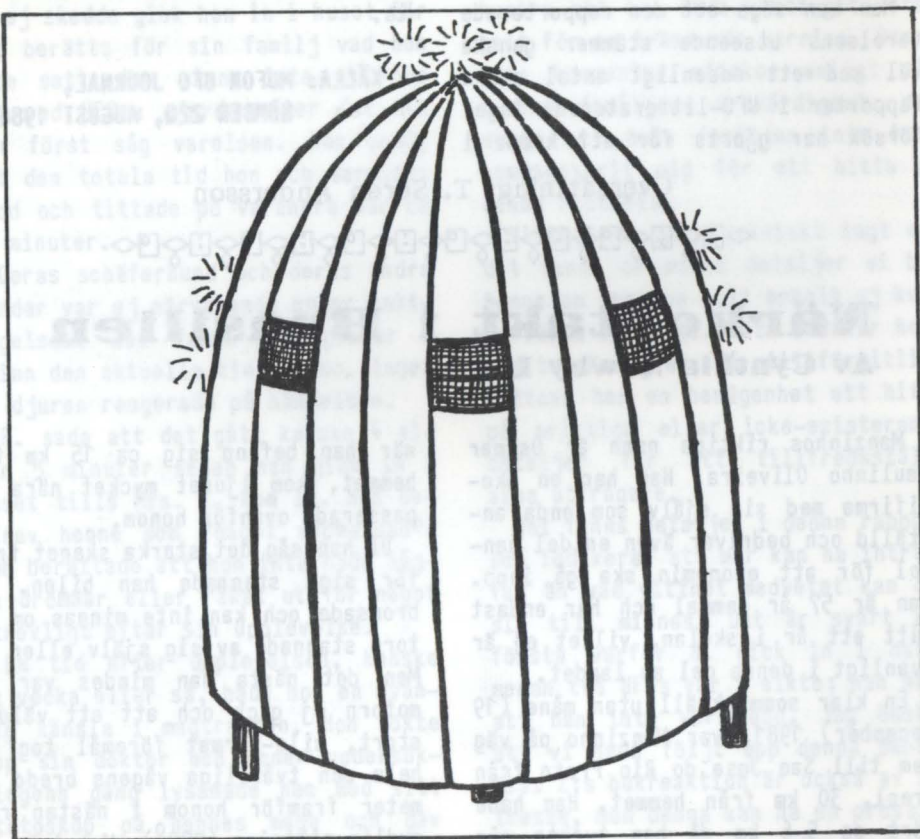
KÄLLA: MUFON UFO JOURNAL,
NUMBER 220, AUGUST 1986.

när han befann sig ca 15 km från hemmet, kom ljuset mycket nära och passerade ovanför honom.

Då han såg det starka skenet framför sig, stannade han bilen. Han bromsade och kan inte minnas om motorn stannade av sig själv eller ej. Men det nästa han mindes var att motorn ej gick och att ett väldigt stort, silo-format föremål tog upp hela den tvåfiliga vägens bredd 360 meter framför honom i nästan rakt sydlig riktning (170°). Manzinho kan heller inte komma ihåg om han släckte bilstrålkastarna eller om de bara slocknade...men medan föremålet befann sig på marken så var de släck-

ta.

Föremålet var silverfärgat med mycket starka, blåaktiga ljus. Det fanns två ljus på varje sida och tre på toppen. Både Manzinho och ett annat vittne, som jag kommer att presentera, rapporterade att toppen verkade snurra, men när jag gjorde skisser kunde jag inte identifiera toppdelen som något som snurrade. Det fanns tre fönster som han sade såg svarta ut och som var ca 40 cm i fyrkant. Föremålet stod på tre smala ben. Han kan inte minnas om det kastade någon skugga eller ej.

Efter ca fem minuter lyfte föremålet, tydligen rakt upp till en höjd som Manzinho uppskattade till mellan 400 - 500 m och svävade. Manzinho

beslutade sig för att åka hem så fort som möjligt men hade en del problem med att få igång motorn. Till sist lyckades han starta den och körde iväg under föremålet och ilkörde mot Aguas Claras, 6 km bort. Föremålet höll sig rakt ovanför honom hela vägen vilket skrämde honom så pass att han när han anlände till Aguas Claras (fortfarande ca 6 km från hemmet), så stannade han bilen och rusade in i en bar och ropade åt alla att komma ut och titta på föremålet som nu befann sig ca 300 m, halvvägs upp vid sidan av ett berg.

Barens ägare, Silvio, kom ut och folk från Fundamentalistkyrkan på andra sidan vägen kom också ut och såg UFOt. Det stannade där, stilla-

stående i omkring 15 minuter, varpå det avlägsnade sig i ostlig riktning. Hela denna episod skedde från omkring kl 23.00 till något efter midnatt.

Jag skulle vilja lämna några kommentarer. Jag intervjuade barägaren, Silvio, och han bekräftade i stort sett Manzinhos historia. Han var emellertid inte med på tanken att jag skulle ta en bild på honom och skicka denna utomlands. Problemet är att han är analfabet och mycket vidskeplig. För några månader sedan kom en brasiliansk vän, en professor i filosofi vid PUC i Rio, och gjorde en videoinspelning av mina fall. Han lyckades bättre med Silvio. Jag insåg plötsligt att det kan vara ett handikapp att vara kvinna och inte heller vara brasilian.

Jag har också försökt, i likhet med professor Mauro Costa, att tala med de personer som kom ut ur kyrkan. De var ovilliga att tala om saken, även då en man som bor i närheten av kyrkan talade om för mig att han vid ett tillfälle sett ett grönt ljusklot vandra nära marken på det berg där UFOt hade iakttagits. Tydligen kände kyrkobesökarna olust inför hela situationen och ville inte säga något av religiösa skäl.

Manzinho gick flera gånger för att försöka prata med kyrkofolket men sade att det var något i deras trossystem som höll dem tillbaka. Kyrkobesökarna är enkla människor som för det mesta brukar marken på ett eller annat sätt. Jag hoppas att ju mer hela UFO-scenen blir bekant hos dessa personer så kommer de att bli mer villiga att tala om sina upplevelser. Bara genom att lyssna till vad folk berättar att de fått sig berätt-

tat av andra, ger mig ett intryck av att det gjorts en hel del iakttagelser av ett eller annat slag. Folk pratar bara inte speciellt mycket om dem.

Namnet på den man som såg det grönaaktiga ljusklotet och som också såg UFOt, men som inte ville prata om det, är Manoel Francisco Freitas, född den 29 december 1934. Han är lantbrukare och reparerar cyklar. Han säger att ljuset var stort som en gatlykta och passerade i nord-sydlig riktning.

Silvio Cabral da Silva har en bar och arbetar också med läder. Han föddes den 31 mars 1943. Han har gått två år i skolan, men av någon anledning så "tog" det inte, ty han har en hel del problem och kan inte riktigt läsa. Han rapporterade att UFOt var eldfärgat och uppgav även han att toppen roterade.

Några kommentarer om formen på det UFO som sågs av Manzinho och Silvio: Skissen på baksidan av MUFON-formuläret är den som Manzinho ritade, där han uppgav att UFOt liknade en silo. Jag hade en hel del besvär med att få både Silvio och Manzinho att tala tydligt och klart. När jag gjorde en skiss som jag trodde representera det han hade ritat, sade han att det inte var rätt. Jag gjorde många skisser, ty jag ville göra stora skisser till min väns film. Till sist godkände Manzinho något som inte riktigt är likadant som den skiss han hade ritat i början, men jag medsänder en kopia. Både Manzinho och Silvio vidhåller fortfarande att det förekom något slags "snurrning" längs upp i toppen på UFOt, men de är oförmögna att vare sig beskriva den verbalt eller ens göra en

skiss. Den skiss jag gjorde under Manzinhos ledning påstår han nu visa vad han såg.

Silvio säger att det hela var svårt att beskriva på grund av att föremålet befann sig uppe på berget i närheten och verkade ha en annan form än den som Manzinho beskrev, men han är bergsäker på att toppen roterade. Min gissning är att det de såg var så främmande att de inte hade något att jämföra det med och det är på grund av detta som de ej kan exakt beskriva vad de såg.

Enligt min erfarenhet verkar primitiva personer ha en mer 'konkret' uppfattningsförmåga (och jag kan se en del bevis på detta). Detta kan tolkas på två olika sätt: 1) att de ser något perfekt som de ej kan beskriva, och 2) att de inte har en aning om vad de ser, varvid de sammanlänkar dess beskrivning med något känt vilket kanske omfattar vad de tror att forskaren vill höra.

KÄLLA: MUFON UFO JOURNAL,
NUMBER 226, FEBRUARY 1987.

Översättning: T. Sören Andersson

Ang. minnesförlust i fråga om UFO-kontakter

Jag har en liten intressant teori. Det är inte alls säkert att UFO-besättningar hypnotiserar oss att glömma ett besök. Det låter ju lite underligt att vi sedan skall bekräfta att ett möte skett, när de tar bort minnet av det.

Jag skall försöka beskriva något som jag vill kalla "Vill inte-glömska".

Jag har minst två glömskeperioder i mitt liv. Båda gångerna inleddes med att jag inte ville göra detta.

Jag skall redogöra för de två jag är medveten om:

1) Jag håller på att skotta snö av gården. Det är en yta på 20 X 40 meter som skall skottas. Jag börjar, men har ingen som helst lust att göra det då jag bara har en vanlig handskovel. Plötsligt märker jag att jag bara har ett par skovlar kvar. Jag räknade ut sedan att jag varit "borta" i hela 20 minuter. Och inget UFO i krokarna, jag skottade hela tiden. Det märkliga var att jag inte slitit något. Efter att ha skottat så mycket snö brukar jag vara rätt mör. Men inte denna gång. Från det medvetenheten började och så länge den varade, använde jag ingen som helst fysisk energi. Likaså var tidsåtgången 0.

Psykiska krafter påverkar oss hela tiden. Tydligt har jag använt mig av någon psykisk kraft för att orka med något olustigt.

2) Den gången kom min arbetsledare runt till oss med en obehaglig fråga, jag minns inte vilken nu. Plötsligt finner jag att det jag håller på att arbeta med är helt färdigt! Ytterligare en

black-out alltså. Även under denna fungerade jag fullt normalt, men mina arbetskamrater hade väldigt roligt åt någonting - även arbetsledaren. Men ingen ville tala om vad det var.

Och nu kommer jag tillbaka till UFO-kontakten. Eftersom jag fungerar helt normalt och utför det jag skall göra och tydligen inte ändras ett dugg i personligheten skulle UFO-besättningen missuppfatta en persons minnesförmåga och tro att personen är helt vaken. Alltså blir det lite mer begripligt att man först under hypnos får reda på vad som hänt under en kontakthistoria. Då blir det rimligt att en UFO-besättning säger "tala om det här för världen".

Det är alltså inte de som tar bort minnet av mötet, utan det är vi själva som tycker att det är så obehagligt att vi inte vill vara med och slår oss själva medvetenlösa. Vad UFO-besättningen måste undra om oss!

Klas Sefastsson

Om kvinnans och solens cykler

Att vårens första varma strålar väcker fortplantningslustan hos människan borde var och en väl känna till. Är detta genetiska rester från den tid då människan i sin utvecklingshistoria hade en ljusberoende fortplantningscykel? Är det en slump att solens genomsnittliga rotationstid och kvinnans genomsnittliga menstruationstid är 28 dagar?

Det mesta av jordens liv är beroende av solens ljus för sin ämnesomsättning. Periodiska förändringar i solstrålningen skulle därför avsätta sig på ämnesomsättningen.

Det är sedan länge väl känt att solens aktivitet följer vissa bestämda cykler när det gäller fördelningen i latitud. Förekommer liknande cykler i longitud? Under mina studier har jag aldrig träffat på någon undersökning av detta.

Under den tid då människan i sin utvecklingshistoria övergick från en ljusberoende till en icke ljusberoende fortplantningscykel, skulle ett stationärt fenomen ha uppkommit på solen, som orsakade att kvinnans cykel blev i genomsnitt 28 dagar. Detta är fortfarande en vild teori, men kan vara värd att studera vidare.

Luftföreningar eller flygande tefat

När jag var tretton år fick jag en stjärnkikare av min far. Rymdåldern hade nyss tagit sin början. Det politiska på den tiden

gällde mest Vietnam. Någon större miljödebatt förekom inte. I Mölndalsån kunde inte något liv existera och Göta Älv luktade som en kloak.

Bland dom böcker jag köpte kunde man läsa en del om flygande tefat. Snart kom jag i kontakt med andra som hade flygande tefat som intresse. Vi kom snart överens om att detta måste vara ett utmärkt färdmedel, därför att dom var helt avgasfria. Vi började bygga en kyrka, där det gällde att ta reda på hur tefaten var konstruerade.

Rymdraketer och höghöjdsflygplans nedsmutsning av olika atmosfärskikt är en bortglömd debatt inom miljövärden och har knappast blivit omnämnd. Atmosfären på de höjder där de flyger är mycket tunn och temperaturen där gör att eventuella skador är mycket svårläkta.

Vad är rymdraketer mot ett tefat som utnyttjar förstärkning av jordens magnetfält. Eller vad är Concorde och Tupolev mot ett tefat som utnyttjar solenergi. För att då inte tala om antigravitationer! Visst är flygande tefat en kyrka som har aktualitet även i dag.

Björn Grehn

Flygande humanoider

SANTO DOMINGO, DOMINIKANSKA REPUBLIKEN

En kvinnlig medicine teknolog upplevde tillsammans med sin syster, som är psykiatriker, sin 10-åriga dotter och två hemjungfrur ett strömvabrott i den bergiga förorten Los Rios, nordväst om staden omkring kl 21.30 den 20 november 1978.

Ett skarpt ljus sågs förflytta sig på den klara himlen, vilket sedan stannade upp och sköt ut blåfärgade ljusstrålar. Ljuset försvann bakom en liten kulle, från vilken kom två små ljus, det ena gult och det andra rödaktigt.

Skrämda av dessa två ljus som när-

made sig, sprang de fem vittnena upp till övervåningen och tittade ut genom ett fönster. De två ljusen stannade vid sidan av en väg (Avenida de los Martires), då en bil kom körande på vägen och belyste dem med sina strålkastare. Kvinnorna kunde nu se att ljusen bars på magen hos flygande humanoider; de verkade konformerade, dubbelt så långa som en vanlig man och de bar vita halvgenomskinliga plattor.

Ett av vittnena såg tre svarta, människoliknande silhuetter korsa vägen framför strålkastarna på den nu stillastående bilen och röra sig mot förarens sida. Alla ljus för-

svann nu (bilens likaså) och höga ljud som från en "garagedörr av metall" hördes även av en granne i lägenheten intill. Sedan dök de två små ljusen upp igen och flög iväg. Samtidigt återkom strömmen i vittnenas hus.

De fem kvinnorna och grannen sprang ned för att se efter vad som hade hänt med bilen. De väntade sig få se strålkastarna på en lastbil som närmade sig lysa upp den, men när denna passerade fanns inget att

se. Alla vittnena var riktigt uppskrämda av sitt 45 minuter långa eldprov, däribland en tidigare skeptisk medicine teknolog!

Den civila UFO-gruppen CEDIOVNI kontaktade även andra invånare i trakten och frågade ut dem om händelsen; några av dessa bekräftade att de sett ovanliga ljus.

(Direktrapport från CEDIOVNI i Santo Domingo).

KÄLLA: INTERNATIONAL UFO REPORTER, VOL.4, NO.2, AUG. 1979.

Översättning: T. Sören Andersson

Främmande farkoster över Filippinerna

Medan mysterierna med den saknade australiske piloten och de dansande ljusen över Kaikoura ännu ej funnit sin lösning, manifesterade sig det flera tidsåldrar gamla UFO-fenomenet över de lugna, yppigt gröna öarna Filippinerna i april 1979. Och medan det verkar som om UFO:n kanske är intresserade av kärnkraftverk och kärnreaktorer, så hamnade plötsligt även dessa sockerproducerande öar under deras vakande ögon.

Över 100 personer, däribland poliser, såg ett UFO strax innan gryningen den 19 april i Talisay, Negros Occidental Province, ca 628 km söder om Manila. Föremålet flög lågt på en höjd av 75 till 90 meter och färdades från söder mot norr och några tog det först för att vara ett flygplan. Men sedan började det gnistra i en spektral-show av färger, blått, grönt, gult, rött och många andra.

I Midsalip, Zamboanga Del Sur Province, rapporterades folk med häpnad i blicken ha betraktat ett ouppgivet antal UFOs, som i formationer flög lågt över Mount Sugar Loaf. Det hände mycket ofta att de mystiska föremålen försvann lika plötsligt som de dök upp.

Några dagar tidigare hade aktiviteten varit fokuserad över två centralfilippinska städer, där föremålen förblindade vittnena och väckte militärens uppmärksamhet. Chefen för PHILIPPINES ATMOSPHERIC GEOPHYSICAL AND ASTRONOMICAL SERVICES ADMINISTRATION tog det kallt och drog inga slutsatser om vad man sett.

Om vi ska återgå till observationerna i Talisay, så såg flera bilister först ett UFO som svävade över sockerfabriken. Klockan 04.20 kom polismännen ut ur sitt högkvarter och såg det också. Ögonvittnen be-

skrev hur de såg en flamma på "bunken" av föremålet, vilken senare ändrade läge till sidorna. Sedan började det skivformade föremålet pulsera i olika färger och sända ut identiska, men mindre UFOs, vilka grupperade sig i en V-formation och med hög hastighet flög iväg mot Mount Silay, ledda av "moderskepet".

Översättning: T. Sören Andersson

Närkontakt av tredje graden ?

ANDERSON, KALIFORNIEN.
7 MAJ 1980.

UFOT NÄRMAR SIG

Mrs Elizabeth R., en affärskvinna i Redding, körde söderut på Airport Road strax söder om startbana nr 34 på Redding Airport och ca 1,6 km norr om Sacramento River. Som passagerare hade hon sina två döttrar, femton respektive 16 år gamla och en annan fjorton år gammal flicka som tillfälligtvis var inneboende hos familjen R. Klockan var några minuter i 22 PDST (Pacific Daylight Saving Time). Denna kvartett brukade regelbundet köra denna tur.

Samtidigt med att de svängde i en svag kurva såg de plötsligt ett stort upplyst moln komma upp ur floden och sätta kurs norrut i riktning mot dem. Molnet täckte hela södra horisonten. Mrs R. tänkte: "Käre Gud, har en atombomb exploderat?!" Hon har vid ett tillfälle sett atombombssprängningar i Nevadaöknen.

Det fastställdes senare från den federala luftfartsmyndigheten FAA

pet". En landning rapporterades senare någonstans i Carapale Valley.

Vid ungefär samma tidpunkt som Talisay-händelsen sågs även UFOs över provinshuvudstaden Bacolod, samt närliggande orter.

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW,
VOL.25 NO.6, NOV.-DEC. 1979

att sikten var klar ca 137 km. En stadig vind blåste från norr med en hastighet vid marknivån på 18 knop.

NÄRKONTAKTEN

Deras bil "gled" (som Mrs R. uttryckte sig) in i molnet. De uppfattade det som om de befann sig inuti molnet endast några få sekunder, men senare när de anlände till sin destination - en väns hus inte långt ifrån deras eget - upptäckte de att de hade förlorat 30 till 40 minuter i "verklig tid". Deras vän var redo att gå till sängs och TV:n visade ett program som de inte väntade sig att se förrän senare.

Ingen av de fyra har ännu något minne av vad som kan ha utspelat sig under denna förlorade tidsperiod. En typiskt UFO-framkallad tidsförlust samt kanske även en ombordtagning måste anses vara en möjlighet.

Bilen verkade "sväva" när de kom till medvetande igen ca 50 meter bortom den plats där de glidit in i molnet. Deras Ford Fairmont körde

med jämn hastighet på treans växel. En lastbil som de hade följt fanns inte längre framför dem. Mrs. R. anser att lastbilschauffören också måste ha sett molnet, men några ytterligare vittnen har ej påträffats. (Ej heller har någon lastbil rapporterats saknad). Det förekommer utspridd bebyggelse i området. Flygledartornet rapporterade inget ovanligt vid tidpunkten i fråga.

Bilradion hade under en kort stund blivit tyst, men satte igång igen med musik utan att någon rört vid den. Faktum är att de inte kan dra sig till minnes att de hört något som helst ljud under själva närkontakten. Ej heller kan de redoköra för några andra sinnesintryck med undantag av det extremt starka ljusskenet som påverkade deras syn en aning och varade i ca en eller två dagar. Under sitt korta besök hos kamraten gavs Mrs R. en del kyrkolitteratur att läsa, men hon kunde inte se klart vad som stod utan bluffläste den.

När de körde in i molnet så kanske deras strålkastare också slocknade. Eller kanske det starka ljusskenet fördunklade strålkastarna när det genomträngde bilen och omgivningarna.

Mrs R. tvivlar på att de överhuvud taget stannades då hennes bil inte startar med en jämn rörelse på treans växel.

Upplysningarna ovan inhämtades under vår första intervju tre dagar efter händelsen. En vecka senare mindes Mrs R. att de körde med en hastighet av ca 50 km när de körde in i - och kom ut ur - molnet, och under en okänd period kunde hon inte se att styra på grund av det starka

ljusskenet. Hon uttryckte också sin stora förvåning inför det faktum att molnet så avsiktligt kunnat röra sig **MOT** den kraftiga nordanvinden.

UFOTS AVFÄRD OCH EFTERFÖLJANDE HÄNDELSER

Avfärden bevittnades ej. Efter att de kommit till sans upplevde de alla en känsla av lugn och frid samt drömmeri. De svängde runt och körde tillbaka ca 100 meter för att utan framgång söka efter "sitt" moln, varpå de återupptog resan till deras väns hus.

De var alla extremt törstiga och stannade några minuter vid en restaurang för att köpa Coca Cola. Detta var ingen normal procedur som ingick i resplanen.

På grund av att hon använde bilen i sin affärsverksamhet var det nödvändigt för Mrs R. att sköta den väl. Några dagar efter molnhändelsen, när hon lät kontrollera sitt batteri befanns detta vara "snus-torr". Något annan ovanligt har ej konstaterats angående bilen.

En ytterligare aspekt när det gäller UFOTS avfärd bör omnämnas. Den tonåring som var inneboende hos familjen "freakade ut", som Mrs R. uttryckte sig, efter att de stannat för att svalka strupen. Flickan såg ett varulvsliknande ansikte titta på sig och blev ganska hysterisk. Hon var uppskakad i flera dagar, men senare återfann sig den tidigare nämnda känslan av drömmeri. De två döttrarna hade liknande mardrömmar senare och ritade båda var för sig likadana skisser.

De tre flickorna upplevde också synlig "stigmata". Eller kanske nål-

sticken och de lätta brännmärkena var resultaten av en typisk UFO-ombordtagning. En läkare som undersökte flickorna och Mrs R. fann alla åtnjuta en god hälsa, men närkena var ovanliga och oförklarliga. Mrs Rileys ögon besvärade henne fortfarande fem dagar efteråt, under läkarundersökningen. Nålsticken och brännmärkena fanns bakom vänstra örat på en av flickorna och ovanför midjan på ryggraden hos en av de andra. I båda fallen var det två nålstick som befann sig på ett avstånd av ca 6 mm ifrån varandra. De läktes snabbt. Lätta brännmärken omgav nålsticken. Den tredje flickan hade ett brännmärke på ena armen; inga nålstick.

En av döttrarnas armbandsur hade reparerats en månad innan närkontakten med molnet. Det visade korrekt tid, men morgonen efter händelsen gick den framedmot en timme för sakta. Detta ledde till en tvist om rätta tiden att ge sig iväg till skolan. Man kunde inte fastslå eller minnas exakt hur mycket för sakta uret gick.

UTVÄRDERING

Låt oss först försöka förklara bort alltihop. Även om vi kan göra så endast genom gissningar, så kvarstår att vad som än inträffade så utlöste detta en verklig och djup andlig eller psykisk upplevelse hos de fyra. Det finns element som tyder på att de har upplevt ett slags separat verklighet eller ett förändrat medvetandetillstånd vid denna tid och på denna plats. Familjen R. är en religiöst inriktad familj. Kan deras andliga sinnelag ha

manifesterat sig i eller ha skapat deras UFO-upplevelse? Eller kan den förklaras med en kombination av rent fysiska fenomen?

En plym av rök och ånga stiger konstant upp från ett sågverk och pappersbruk 8 km sydost om flygplatsen - och rakt framför bilen i fjärran under själva händelsen. Med avsikt att minska bullernivån så flyger inkommande plan i rak nordlig riktning och går ned på bana 34 öster om staden Anderson, och de föras då över eller genom denna plym. Landningsljus som lyser genom detta vita moln kan kanske skapa en sällsam effekt.

Markvinden denna natt var 19 knop från magnetriktning 330. Tillräckligt styv för att sträcka ut plymen ganska lågt, eller kanske till och med upplösa den en aning. Vi har inte kunnat fastställa om plymen ens existerade vid denna tidpunkt, men vanligtvis så gör den det.

Inget passagerarflygplan landade efter klockan 20.30, men lätta plan kan ha landat framemot kl 22. Denna information kommer från flygledningen på Redding Municipal Airport. De antecknar inte ankomsttiden för lätta plan. Flygplatsens kontrolltorn stänger kl 22.00. Mrs Riley tror att hon höll tiden när hon passerade flygplatsen, omkring kl 21.50. I kontrolltornet antecknar man ej alla landningstider, men de har ingen anteckning om ovanlig aktivitet som t.ex. en låg eller missad inflygning.

Landningsljus som syns genom rökplymen kan kanske förklara bort händelsen (men inte de andliga, psi, eller paranormala aspekterna). Southern Pacific Railroad löper för-

bi det bruk som släpper ut röken. Deras lok är utrustade med oscillerande strålkastare som i dimma kan skapa hypnotiska effekter när de närmar sig. Det kan vara så att ett tåg på väg norrut passerade genom bruksröken som sträckts ut på låg höjd av den kraftiga vinden. Trots att man hos SPRR uppger att inget tåg enligt skemat skulle befinna sig i detta område omkring kl 22, så stämmer inte deras tidsangivelser när det gäller vissa sträckor. Endast ett tåg passerar åt detta håll varannan timme.

Efter en ganska noggrann analys av andra teknologiska, astronomiska och naturliga fenomen är det nästan omöjligt att förklara bort händelsen på detta sätt. Dessutom verkar en bluff vara helt utesluten på grund av familjens standardmässiga uppträdande och på grund av att de fyra var inbegripna i konversation med forskarna var för sig och upprepade gånger. Deras uppriktighet och allmänna överensstämmelse var imponerande. Alla fyra uppvisade starka självständiga tankar och verkar inte vara påverkbara av andras uppfattningar.

Flera saker som bör nämnas inträffade efter händelsen och dessa aktiviteter är ganska vanliga när det gäller närkontakter med UFOs. De tre tonårsflickorna hade likartade drömmar (om varulvsansiktet och andra "skrämmande" händelser). Det förekom ett mycket kraftigt dunkande på sidan av familjens hus en natt, vilket orsakade att de alla vaknade. De kunde inte upptäcka källan till detta ljud och det fanns inte heller några märken på huset. Dessutom har vi ju också dessa stigmata-nålstick

och brännmärken på flickorna.

Mrs R. anser det vara bäst att låta tiden återställa deras minnen, då de är redo att acceptera och förstå det som nu må ha hänt under luckan i närkontakten. Ca en vecka efter händelsen blev vissa detaljer angående molnet tydligare för Mrs R., eller också hade hon då lättare för att uttrycka sig. Sedan dess har deras liv förflutit normalt. Poltergeistaktiviteten och mardrömmarna har upphört.

Mrs R. hade lättare för att beskriva vad som skedde under det att molnet täckte dem. Molnet steg upp ur floden som en jättestor knuten näve och öppnades som en hand. En stråle av ljus rörde sig från höger till vänster över de understa två tredjedelarna av molnet. Ljuset var klart vitt men växlade sedan till gult och gav molnet en grön kant. Dessa ljus pulserade. När molnet öppnades och steg uppåt, delade det sig som ett åskmoln innan ovädrets utbrott, eller som en brytande våg. När detta hände mörknade den nedre delen. Samtidigt syntes en stång av vitt ljus över toppen. Allt detta var så starkt att Mrs R. inte kunde se ut genom bilrutan. Hon hade just rundat en kurva i omkring 50 km/tim. Hennes sista minne var det mest intensiva ljus hon någonsin sett.

William M. Murphy

**KÄLLA: THE A.P.R.O. BULLETIN,
VOL.28, NO.12, JUNE 1980.**

**Översättning:
T. Sören Andersson**

ARKIVET FÖR UFO-FORSKNING
BOX 11027
600 11 NORRKÖPING

FINNS ATT BESTÄLLA

Klisterdekal	5 kr
Provexemplar UFO-Information	10 kr
Fyrfärgsposter (se baksida nr 3-4 86)	10 kr
Handlingsprogram	30 kr
Jubileumsnummer (1969-1979)	35 kr
T-shirt (vit med rött emblem)	
Ange storlek S, M, L, XL	65 kr
Äldre årgång UI - pris beroende på årgång	
Rapportformulär (gratis) Ange antal	

Rekvirera genom att skriva in belopp och artikel på postgiro 483 6425-1

Glöm ej namn och adress!

POSTTIDNING

UFO-INFORMATION

Box 9109,
580 09 Linköping